

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222204110
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1222204110.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Fulcovej a členov senátu Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovej a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci žalobcov: 1/NE Property B.V., so sídlom Claude Debussylaan 7-29, Tribes Offices SOM Building 3rd floor, 1082MC Amsterdam, Holandsko, 2/ SCP s.r.o., so sídlom Veľká okružná 59A, Žilina, IČO: 36292079, obaja žalobcovia zastúpení: Deloitte Legal s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 23, Bratislava, IČO: 36 868 019, proti žalovanému: MARNY INVESTISSEMENT S.A., so sídlom 205, route d'Arion, L-1150 Luxembourg, zastúpenému: VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, IČO: 35918225, o zaplatenie 269.766,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č.k. B2-22Cb/137/2022-299 zo dňa 11.10.2023, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. B2-22Cb/137/2022-299 zo dňa 11.10.2023 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cb/261/2018.
2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne:
„3. Predmetom konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cb/261/2018 je žaloba Ing. R. U. - K. voči SCP s.r.o. o náhradu škody 269.766,72 eur s prísl., ktorú odôvodnil tým, že žalovaný nevydal všetky veci (tovar), ktorý zadržal žalobcovi v prenajatých priestoroch v obchodnom centre v Prievidzi, resp. ich vydal poškodené, príp. došlo k poklesu ich hodnoty.
...
5. Súd má za to, že otázky posudzované v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cb/261/2018 majú význam aj pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, nakoľko v uvedenom konaní sa rozhoduje o náhrade škody, ktorá mala vzniknúť Ing. U. a ktorej výška, spolu s trovami konania je relevantná aj pre určenie výšky škody, ktorej náhradu požadujú žalobcovia v konaní na tunajšom súde od žalovaného (keďže súvisí s vyhláseniami žalovaného v zmluve o prevode obchodného podielu z 08.07.2016 uzavretej medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcami ako kupujúcimi). Žalovaný v priebehu konania na tunajšom súde nerozporoval tvrdenia žalobcov o tom, že jeho vyhlásenia v zmluve o prevode obchodného podielu z 08.07.2016 boli nepravdivé, čiže sporná je len výška škody, ktorá žalobcom v dôsledku tohto konania žalovaného vznikla. Práve Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 18Cb/261/2018 rieši otázky nároku na náhradu škody voči spoločnosti SCP s.r.o. v sume 269.766,72 eur, ako aj trovy konania, ktoré môžu ustáliť aj výšku škody, ktorej náhrady sa žalobcovia domáhajú v konaní na tunajšom súde voči žalovanému, je preto nanajvýš vhodné a hospodárne prerušiť predmetné konanie, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného a Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cb/261/2018.“
3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a prikázal súdu prvej inštancie vo veci konať a rozhodnúť.

4. Žalovaný odôvodnil svoje odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a) (na vydanie rozhodnutia neboli splnené procesné podmienky) a písm. h) CSP (rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

5. Argumentoval tým, že podľa neho podstatnou otázkou pre toto konanie je predovšetkým samotná existencia škody, ktorú si súd vie vyriešiť v prebiehajúcom konaní. Podľa žalovaného, doposiaľ žiadna škoda, ktorá by bola uplatniteľná voči žalovanému nevznikla. Poukázal na to, že doposiaľ nedošlo zo strany žalobcu v 2/rade k úhrade v prospech R. U. z titulu náhrady škody (žalobca nepreukázal takúto úhradu a ani netvrdil existenciu úhrady) a teda nemohlo dôjsť k ujme v majetkovej sfére žalobcov a teda vzniku škody. Uvedené žalobcovia nepopierali, preto je podľa žalovaného nepochybné, že nedošlo vo sfére žalobcov k žiadnej ujme v ich majetkovej sfére. Žalovaný bol názoru, že žaloba je predčasná a neodôvodnená, a rovnako podľa neho bol nedôvodný aj návrh žalobcov na prerušenie konania kvôli ustáleniu výšky škody, ktorá žalobcom vznikla, keďže táto v skutočnosti ešte nevznikla a nie je isté, či vôbec vznikne.

6. Otázka výšky nároku R. U. voči žalobcovi v 2/ rade nie je v tomto čase podľa žalovaného otázkou podstatnou pre toto konanie, pre ktorú je potrebné konanie prerušiť. Podľa žalovaného je v tomto štádiu súdneho konania rozhodujúca otázka, či vôbec žalobcom doposiaľ nejaká škoda vznikla, čo žalovaný popieral.

7. Poukazujúc na predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti /(i) porušenie právnej povinnosti, (ii) vznik škody ako majetkovej ujmy, (iii) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a (iv) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil/ žalovaný ďalej uviedol, že ani v prípade, ak by došlo k porušeniu právnej povinnosti, nevznikla by tým automaticky škoda.

8. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne posúdil existenciu škody, uplatňovanej žalovanými (poznámka odvolacieho súdu: správne pravdepodobne malo byť žalobcami) v tomto konaní. Trval na tom, že v tomto okamihu súd mohol posúdiť existenciu škody sám a na základe tohto posúdenia mal vo veci konať a rozhodnúť o zamietnutí žaloby ako neodôvodnenej a predčasnej.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia spoločným podaním zo dňa 11.12.2023, v ktorom nesúhlasili s názorom žalovaného, že na ich strane doposiaľ nevznikla škoda. Považovali za nesporné, že nárok R. U. na náhradu škody, ktorej sa domáha súdnou cestou, existuje, tak ako to už vo svojich rozhodnutiach konštatovali Okresný súd Žilina (rozsudok zo dňa 13. februára 2020, sp.zn. 18Cb/261/2018, už súčasťou spisu) a Krajský súd v Žiline (uznesenie zo dňa 17. júna 2021, sp. zn. 13Cob/139/2020, už súčasťou spisu). Spornou otázkou medzi stranami (žalobcom v 2/ rade a R. U.) zostáva len výška škody.

10. Poukázali na to, že existenciu nároku R. U. (a s tým súvisiaci vznik škody) nepochybnil ani samotný žalovaný v rámci svojho vyjadrenia adresovaného žalobcom, iba tvrdil, že tento nárok je premlčaný.

11. K argumentu žalovaného, že zo strany žalobcu v 2/ rade nedošlo k úhrade v prospech R. U. z titulu náhrady škody, a preto nemohlo dôjsť k vzniku škody na strane žalobcov podľa žalobcov neobstojí, nakoľko takáto interpretácia je v rozpore s ustanovením článku 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, keďže bez spravodlivého dôvodu poskytuje majetku škodcu vyššiu ochranu než majetku poškodeného.

12. Podľa žalobcov je nepochybné, že nárok R. U. na náhradu škody existuje, a tento nárok R. U. predstavuje škodu na strane žalobcov, ktorú je povinný v zmysle článku 9.2 Zmluvy o prevode obchodného podielu nahradiť žalovaný. Poukázali aj na fakt, že škoda na ich strane pozostáva aj z finančných prostriedkov, ktoré žalobca v 2/ rade preukázateľne vynaložil a stále vynakladá v rámci právnej obrany voči nároku R. U..

13. Žalobcovia boli názoru, že ich žaloba nebola podaná neodôvodnene ani predčasne a trvali na tom, že nárok na náhradu škody v dôsledku porušenia predmetných vyhlásení v Zmluve o prevode obchodného podielu voči žalovanému vznikol, iba nie je ustálená jeho výška. Prerušenie konania je podľa žalobcov potrebné z dôvodu hospodárnosti konania, keďže konečná výška škody žalobcov nie je ustálená.

14. Otázka výšky nároku JE. U. na náhradu škody, na ktorú bude žalobca v 2/ rade zaviazaný, akonáhle súd právoplatne rozhodne v predmetnom súdnom konaní (a s tým súvisiaci výška finančných prostriedkov vynakladaných žalobcom v 2/ rade na právnu obranu), je významnou pre rozhodnutie súdu vo veci žaloby žalobcov, keďže ustáli výšku škody, ktorá žalobcom vznikla v dôsledku porušenia vyhlásení žalovaného v rámci Zmluvy o prevode obchodného podielu.

15. Napadnuté rozhodnutie preto žalobcovia považovali za správne.

16. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

17. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

18. Odvolací súd úvodom poukazuje na to, že predmetom konania vo veci samej je nárok žalobcov na náhradu škody vzniknutej v dôsledku porušenia vyhlásení žalovaného v rámci Zmluvy o prevode obchodného podielu.

19. Súd prvej inštancie považoval tento nárok za daný, napriek tomu, že v súdnom spise sa nenachádza Zmluva o prevode obchodného podielu v úradnom jazyku, ale iba v anglickom jazyku a teda zo súdneho spisu vôbec nie je možné overiť, či označená zmluva takýto nárok na náhradu škody zakladá a za akých podmienok. Z totožného dôvodu nie je možné overiť pravdivosť a dôvodnosť ostatných odkazov procesných strán na túto zmluvu.

20. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú argumentáciu žalovaného, obsiahnutú v jeho odvolaní. Súd prvej inštancie sa mal pri vyhodnocovaní argumentov, odôvodňujúcich prerušenie konania, primárne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku (čo aj zo skôr uvedeného dôvodu podľa odvolacieho súdu ani nie je v súčasnosti možné).

21. Nemožno súhlasiť so žalobcami, že žalovaný nárok na náhradu škody nepoprel - už v jeho prvom vyjadrení k žalobe žalovaný namietal, že škoda na strane žalobcov dosiaľ vzniknúť nemohla (body 8, 9 vyjadrenia žalovaného zo dňa 01.12.2022, čl. 248). Žalovaný pritom argumentoval najmä právnymi dôvodmi, a to právnymi predpokladmi vzniku škody, ktoré podľa neho neboli naplnené, a to vo vzťahu k zmenšeniu majetku žalobcov.

22. Podľa § 379 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ObZ), ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

23. Podľa § 373 ObZ, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

24. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009)

25. Napriek tomu, že žalovaný od začiatku uplatnený nárok žalobcov ako celok spochybňoval, súd prvej inštancie sa s jeho argumentáciou v napadnutom uznesení nevysporiadal, naopak v napadnutom uznesení dospel k záveru, že žalovaný „v priebehu konania na tunajšom súde nerozporoval tvrdenia žalobcov o tom, že jeho vyhlásenia v zmluve o prevode obchodného podielu z 08.07.2016 boli nepravdivé, čiže sporná je len výška škody, ktorá žalobcom v dôsledku tohto konania žalovaného vznikla.“ K tomuto záveru musí odvolací súd podotknúť, že na vznik zodpovednosti za škodu nie je postačujúce iba porušenie právnej povinnosti, ale v dôsledku tohto porušenia musí vzniknúť škoda.

26. Vznik škody je významným okamihom pre možnosť uplatnenia si nároku na náhradu škody na súde, ale je zároveň aj okamihom, od ktorého začína plynúť premlčacia doba (§ 398 ObZ). Je nepochybné, že premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, ako je vôbec ustálená výška škody.

27. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal tvrdeniami žalovaného o tom, že škoda na strane žalobcov doposiaľ ešte nevznikla, preto jeho záver o tom, že v prebiehajúcom konaní je spornou iba výška škody, nie je náležite odôvodnený. V dôsledku uvedeného potom nemožno považovať za náležite odôvodnené závery súdu prvej inštancie o existencii dôvodov na prerušenie konania. Ak by totiž škoda na strane žalobcov doposiaľ vôbec nevznikla, bol by to skôr dôvod na zamietnutie žaloby a nie na prerušenie konania za účelom vyčkania do ustálenia výšky škody.

28. Podľa § 236 CSP, v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

29. Stručným odôvodnením uznesenia ako súdneho rozhodnutia treba rozumieť také jeho odôvodnenie, ktoré obsahuje zrozumiteľné uvedenie dôvodov, na ktorých je založené.

30. Požiadavke na riadne a teda aj zákonné odôvodnenie rozhodnutia súdu odvolaním napadnuté rozhodnutie nezodpovedá, pretože v ňom absentuje zdôvodnenie osvedčenia nároku žalobcov,

reflektujúce argumenty žalovaného, ktorý žalovaný nárok od začiatku popieral. Uvedený nedostatok má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

31. Čo sa týka námietky žalobcov, že tvrdenie žalovaného o tom, že na ich strane doposiaľ nemohlo prísť k vzniku škody je v rozpore s ustanovením článku 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, keďže bez spravodlivého dôvodu poskytuje majetku škodcu vyššiu ochranu než majetku poškodeného, s touto sa odvolací súd nemôže stotožniť. Žalobcovia napokon tento rozpor žiadnym spôsobom nezdôvodnili a nezdôvodnili ani to, v čom by mala spočívať vyššia ochrana majetku škodcu pred majetkom poškodeného.

32. K tvrdeniam žalobcov, že škoda na ich strane pozostáva aj z finančných prostriedkov, ktoré žalobca v 2/ rade preukázateľne vynaložil a stále vynakladá v rámci právnej obrany voči nároku JE. odvolací súd uvádza, že takto definovaný nárok nie je obsahom podanej žaloby.

33. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

34. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

35. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

36. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

37. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia mala za následok porušenie práv odvolateľa na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a podľa § 391 ods. 1 CSP rozhodol o vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne zhodnotiť splnenie podmienok na rozhodnutie o návrhu na prerušenie konania žalobcov a v prípade, ak opätovne dospeje k záveru o tom, že prerušenie konania v prejednávanej veci je dôvodné, tento záver riadne odôvodní a o veci opätovne rozhodne tak, aby jeho závery o každej rozhodujúcej otázke boli preskúmateľné s tým, že právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí je podľa § 391 ods. 2 CSP pre súd prvej inštancie záväzný. Na tento účel zabezpečí do súdneho spisu aj Zmluvu o prevode obchodného podielu, z ktorej má nárok žalobcov vyplývať, v úradnom jazyku.

39. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu nadriadeného súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).